

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus sacerdotalis d' sacrame[n]tis: deq[ue] diuinis
officiis: et eoru[m] administrat[i]o[n]ibus**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 1512

VD16 N 1517

De q[uar]ta p[ar]te misse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30634

partis misse

fm Inñ. dignum ē: qz mera nos voluntate fecisti. Iustum: qz me/ra misericōdia redemisti. Equū: quia gratuite nos visitasti. Salutare: qz ppetue nos saluasti. Nos tibi semp. i. in oī tpe. Et ybiqz. i. in oī locō. Et si non actualiter: tñ babi tualit/ non ponendo vīez obicem mortal' pcti. Un̄ nō cessat orare q nō cessat bñ facere: fm Aug. Cir ca qd sciendū q tñ decē sunt pfa tōes: Pelagi' em̄ papa statuit no uē: s; Urban' papa anno dñi. cccc. xliiij. addidit decimā de brā v̄gie. Quotidianā aut̄ p̄fationem fecit Simachus/natione sard' / anno dñi. cccc. xciiij. Prima est de nati uitate/secda de epiphania / tertia d̄ qdragesima/q̄rta de resurrectione / q̄nta de ascensione / sexta de pente coste/septima de trinitate/octaua de sc̄ta cruce/nona de apl's/decima de brā v̄gine. de hoc bñ de cō se. di. j. inuenim'. Ex q̄ ptz p̄fatio nē nouit̄ inuentā de dedicatione ecclie eē sup̄flua/z erronee intro ductam: nisi als̄ interueniret au toritas pape/de q̄ tñ vsqz mō non constat. Un̄ illi ea vtentes/graui' peccant. Cum em̄ vnam collectā minimā non p̄nt mutare vel ad d̄ere: multo magis tam solennē p̄ fationē p suo libitu imutare q̄s p̄ sumat. Deinde sequit̄ / sanct': qd Sixtus p̄mus anno dñi. cxxix. i/ stituit. p qd sacerdos orat vt laus n̄ra z voces n̄re laudibz z vocibz angeloz associet̄: qz angeli semp cantāt/scr̄is. Ter aut̄ canit̄ ad bo

nozē trinitat': Osāna, bis: ad desi gnandū duplicē stolā seu gaudiū corpis. s. z aic. z significat tantū: id ē obsecro/ salua.

Equitur se

¶ rta ps tertie ptis p̄ncipa/ lis misse. s. ablutio manu/ um. Primario em̄ sacerdos ablu it man' ad sc̄adū q̄ d̄z carē mor talibz. sed i h̄ loco abluir: qz iuxta posse suū d̄z etiam carere venali/ bus. Et iō solū capita digitorz p/ fundit. Et h̄ aliq̄ dicunt tūc versu culū/ lauabo in' innocētes man' meas: tñ conuenienti' obmittit̄ p/ pter continuationē seq̄nt' canōis q̄ incipit/ Te igit̄. cui' pluidū fuit/ sanct'. Sensus em̄ ē. Te igit̄ cle/ mētissime. i. te q̄ sanct' es/dñs de us sabaōth de pcor: qd cōgrue fie ri non posset interposit' aliq̄bz * bis/puta: lauabo in' innocētes man' meas/ rē. q̄ faciunt notabilē discōtinuationē illaz oī onū p̄nci palū: z iō cauti' obmittit̄ q̄z d̄z.

De q̄rta pte misse.

Equitur

¶ q̄rta ps p̄ncipal' mis/ se. s. canō. Ad cui' cui dētia sc̄edū q̄ canon grece iterp̄ tat̄ reglā latie: qz mltū reglate cō posit' ē. d̄z at̄ q̄ Belasi' p̄p̄ canōez p̄ncipalr ordiauit: h̄ a plibz sit ali qd additū i eo: tñ ab vno ē p̄posi/ t'. d̄z at̄ q̄ Elemēs. ij. āno. lxxi. p.

De sacramento

Electū instituit canonē an̄ cōsecre/
tionē: et ita dicitur canō q̄si ex regulis
sc̄torū patrum editus et cōpositus. Dicitur
etiā sub silētiō s̄m̄ In̄i. p̄mo ad si
gnificandū q̄ ch̄ris secesserat in ef
frem a iudeis. Sec̄do. p̄p̄t̄ maiorē
cōuersionē mēt̄ ad deū: q̄ tūc sa
cerdos d̄z intrare thalamū cordis:
et ostio sensuū clauso deū orare.
Tertio. p̄pter piculū euitationē: ne
usu quōtidiano v̄ba sacra vilescāt.
Quarto. p̄pter maiorē reuerentiā:
q̄ q̄ in publico s̄m̄/cit̄ vilescūt.
Nec Bern̄. de parā. Incipit autē
ab illa l̄ra T. que valde rep̄ntat si
gnū crucis/ad p̄ndū q̄ h̄ sac̄m̄
seu sacrificiū fit ad mēoriā passio
nis ch̄ri i cruce. Et fit circa cano
nē unago crucifiri vt tāto melius
imp̄m̄at memoria ch̄ri passiois i
cruce ip̄i celebrāri. Accedēs at̄ sa
cerdos post ablutionē p̄mo b̄ndi
cit se/sec̄do cōposit̄ manibz osculā
t imaginē crucifiri inclinādo se hu
milē: designās humilē inclinatio
nē quā fec̄ ch̄ris an̄ suā passionē: i
q̄ factus est sudor eius sic gutte san
guinis decurrentis in terrā: sic h̄z
Lu. xxij. Alij autē osculant̄ altare
ad p̄candū q̄ p̄ h̄ sac̄m̄ acq̄rim̄
verā dilectionē cū ch̄ro: q̄ mister
nō d̄z eē infidel̄ vt iudas. Deinde
incipit dicēs: Te igit̄. Circa q̄ no
tandū q̄ illa cōiunctio igit̄ est illa
tua respectu p̄cedentiū. vñ ex q̄
dixit p̄us/sc̄tus d̄ns: nunc infert̄
Te igit̄ clemētissime p̄i q̄ es san
ctus. D̄r autē clementissim̄ q̄si in
misc̄dia summe abundās. Et hec
v̄ba dicēs sacerdos se inclināt: de
signās ch̄ri hūilitatē seu humilia
tionē ad passionē. Addit etiam/p
iesum ch̄ri filiu tuū d̄nm nostrū.
Hoc fit iō: q̄ ch̄ris docuit in suo
noie omnia eē petenda: iuxta illd̄
Joā. xvj. Amen amen dico v̄obis
si q̄d petierit̄ p̄t̄m in nomie meo
et c. Describit autē q̄drupl̄r. P̄mo
vt saluator: q̄ iesus. Mat. j. Glo
cabis nomen ei⁹ iesus: q̄d interp̄/
tat saluator. Sec̄do vt rex: q̄ ch̄ri
stus: q̄d interp̄tat vnct⁹. Ps̄. Un
xit te de⁹ tuus. Tertio vt patri na
turalit̄ dilectus: q̄ fili⁹. Quarto
vt nobis p̄latus: q̄ d̄ns noster.
Supplices. i. humiles rogamus:
s̄m̄ Bern̄. de parā. rogamus p̄ il
lis q̄ nobis deficiunt: ac petim⁹ p̄
illis q̄ ad salutem n̄ram nobis ne
cessaria sunt. Ulti accepta habeas
.i. accipias/seu grata habeas. Et
aliq̄ h̄ osculant̄ altare: q̄si oñden
tes se compati ch̄ro: sed non ē de
essentia. Et debz p̄duci illa dictio
vti in fine: nam h̄ idem valet vtz
vti: n̄ pl⁹ est exp̄ssiuā. Nec dona:
dicunt̄ dona q̄ dant̄ a sup̄ioribz:
q̄ h̄ sacrificiū fit vtute sup̄mi d̄i:
et iō d̄z donum. Munera. dicunt̄
munera q̄ dant̄ seu offerunt̄ ab i
ferioribz: h̄ em̄ sacrificiū ministe
rio sacerdotum offert̄ deo patri.
Hec sancta sacrificia dicunt̄: q̄ fit
unt̄ p̄ p̄ctis n̄ris. Dicunt̄ autē illi
bata. i. incorrupta/non q̄ illa acci
dentia non possunt̄ corrumpi: sed
q̄ contentum sub eis. i. corp⁹ ch̄ri
isti et sanguis non corrumpit̄: itz

partis misse

mēoria sup̄p̄: cogitādo tm̄ mēte
vel exp̄medo vt de^o sui misereat:
z dimittat pctā: z tribuat gr̄am.
Deinde orat p̄ p̄e z m̄se/pentibz
z scribz atqz sorozibz. Tertio p̄ bñ/
factozibz. Quarto p̄ inimic^o z p̄
secutoribz. Quinto p̄ infidelibz vt cō
uertant^r ad fidē. Et h̄ qdā faciunt
eis dispositōz i mēte satz pulchrā:
faciētes talē mēoria ad similitudinē
ordis casuū: qz p̄m^o ē noiatiū in
q̄ sup̄p̄^o recordant^r. Secūdo gr̄as:
z fcat genitorē. i. p̄ntes. Tertius
dantiū: z fcat datorē vel bñfacto
rē. Quart^o accusatiū: z fcat ac/
cusatorē vel inimicū. Quint^o vo
catiū: z fcat vocādos ad fidem.
Sext^o ablatiū: z fcat mortuos a
nobis ablatos. Et d̄ ist^o fit mētio
i sc̄da mēoria. Sz q̄re p̄us p̄ viuis
qz p̄ mortuis oram^o? R̄ndeo: qz
viuis sūt i mai^ori piculo: qz possūt
dānari. mortui at̄ p̄ qbz orat̄ sūt i
purgatorio: de qbz nō timet^r. Et
de ista mēoria dz se cito expedire
p̄p̄ distractōez mēis z euagatiōez.
Nō sic qdā faciūt dormitātes i ta
li mēoria: ita qz q̄nqz pplares rece
dūt a missa tedio victi: z h̄ ē scan
dalū: z p̄ p̄ns fugiēdū.

Equitur: Et

f̄ ois circūstātū. i. audiētium
missā: digner^r esse p̄p̄tū: qz
vides i te credere recte/ z te deuo/
te diligere. Et h̄ p̄z qz valde vtile
est inesse misse: qz p̄ talibz sp̄aliter
orat̄. Vñ statutū ē vt oēs fideles
audiāt missā dñic^o diebz z festiuis

diebz. de p̄se. di. j. oēs fideles. z. c.
missas. Et dicūt doct̄. hoc idē eē
p̄ceptū: vt ibid^o p̄z. Seq̄t^r: p̄ qbz tū
bi offerim^o / vel q̄ tibi offerūt. i. nō
solū illis digner^r misereri p̄ qbz h̄
offerim^o sacrificiū laudis/ sz et ill^o
q̄ soli hoc offerunt p̄ se suisqz oibz
vicz p̄saguineis z affinitibz/ familia
ribz z amic^o / p̄ redēptōe aiaz sua
rū. q. d. nōp̄ tpali lucro / sz p̄ spe sa
lut^r / z icolumitat^r sue. i. p̄ salute et
icolumitate sua sperāda. Et quia
bona hoīs triplicia sūt: nō p̄ cōnis p̄
us orat̄. s. pro spe salut^r. sc̄dop̄ cor
poralibz: nō dic̄ icolumitat^r. i. cor
poral^r sanitatis. Etio p̄ sp̄ualibz: nō
dic̄ seu addit^r p̄ redēptōe aiaz su
arū. Seq̄t^r: q̄ reddūt vota sua eter
no deo viuo z vero. Nota dicūt
illa q̄ volūtarie p̄mittunt^r. Dicūt
at̄ vota n̄ra: qz fiūt a nobis ex liber
tate arbitrij sine coactōe. Dicunt^r
etiā dei: qz p̄p̄taz ei^o fiūt/ quā dat
ill^o q̄ vult vt possint et ea p̄ficere.
Sz circa p̄dicta q̄rit^r: q̄re p̄sby^o n̄
orat̄ p̄mo p̄ se: sz p̄us et p̄ncipaliter
orat̄ p̄ papa z se obmittit^r. Ad qd
dōm qz ibi orat̄ vt p̄sona publica:
iō publicū bonū seu cōe ptulāt p̄
p̄rio bono. S̄ aut̄ orat̄ vt p̄sona sin
gular^r / intrādo mēoria singulari
um z puatarū p̄sonaz: et iō p̄repo
nit se omnibz.

Communī

cantes. Postqz posu
it cōmēorationē illorū
q̄ salute indigent: h̄ ponit illos q̄
ad salutem adiuuant: vt sunt sc̄ti.

M̄ ij

Expositio quarte

Et primo ponit eos in generali. Secundo in speciali. Dicitur ergo: coicantes. Et hoc coicantes. i. participantes cum sanctis in hoc quod deum videmus: hoc differunt. quia nos per fidei ipsi ad oculum. Tamen etiam idem obiectum habemus cum illis. scilicet unum deum deum: ergo participamus cum eis. Et memoriam venerantes. i. venerantur colimus. In primis gloriose virginis marie genitricis dei et domini nostri iesu christi: et beatorum apostolorum ac martyrum tuorum petri et pauli. ubi ponit xii. apostolos. et xii. martyres. Confessorum autem non ponit. Cuius ratio est: quia tempus quod ponitur est canonicum non celebrabat memoriam confessorum ita solemniter. vel ideo ponuntur martyres: quia imitati sunt christum in passione: et maximam honorem ostenderunt pro ipso morientes: quod non fecerunt confectores: hoc autem sacrificium est maximum amoris. Ponuntur etiam alii martyres minus notabiles: quod actum est divina dispensatione. Nam. ut dicitur: dum scripturas delevisset istos et gloriosos scribere vellet: cras invenit illos delectos aureis litteris scriptos. unde bonum est etiam aliqui minus sanctis reputatis reverentiam impedire: et eorum suffragia postulare. Quia etiam Theodosius. quibusdam sanctis datum est precinari specialiter et in specialibus negociis: ut beatus antonio in igne terrena. Preponit autem omnibus sanctis beata virgo maria: quia ipsa est salutis nostre principia adiutrix: et ipsa in celo primum locum tenet post dei filium. Deinde ponuntur apostoli: quia ipsi tradiderunt nobis formam et meritum huius sacrificii. Deinde martyres: quia pro illo quod est in hoc sacrificio se obtulerunt hostiam viventem. Petimus

autem hoc eorum suffragium: sanctes quod quod diu sumus in hac vita/necessitate habemus eorum suffragia postulare: cum ipsi christo sint in gloria participantes: unde possunt nobis impetrare gloriam. Post elevatos vero petimus eorum sortium: designantes per hoc quod post resurrectionem iungemur sancto rui sortio: et non indigebimus suffragio. Non dirigimus autem orationes nostras ad sanctos ut per eos impleantur que postulamus: sed ut eorum precibus nostre orationes sortiantur effectum. In quibusdam libris ponitur hoc signum crucis: cum dicitur muniamur auxilio: hoc non habet fundamentum: cum non petimus hoc muniri signum crucis: sed precinatio sanctorum. Quod autem sancti videntur orationes nostras: dicitur hoc. Beatus. dicitur para. quod non cognoscunt eas cognitione naturali vel beatus: hoc virtute revelationis: per quam cognoscunt orationes nostras vocales siue mentales. Sit etiam additio in quibusdam festivitatem: quia ibi perimus precationem divinam speciale: ut in natali/epiphania/in pascha/ascentione et pentecoste. In quibus specialia dona circa nos facta recolunt: que nobis dari tunc postulamus. In fine autem hoc non dicitur amen: quia angelus respondet amen.

Inc igitur

h oblatio. hoc addidit leo papa anno domini. ccccliiij. ubi quod prophedendo omnia sunt dicta sumarie concludit. Petitur ergo quatuor. Primum petit acceptationem oblationis. unde dicitur: Hac igitur oblatio fuit salutis nostre. Et vide quare hoc presbyter speciale appellat

eucharistie

ita illd: Nō dabis scēm tuū videt
corruptōz. Fuit at tres cruces i
his istis. Hec dona/hec mūera/hec
setā sacrificia illibata. Pro q̄ sciē/
dū q̄ sacerdos iō vnt̄ sepi⁹ signo
cruce/circa h̄ sacm̄ maḡ q̄ circa
aliō: q̄ istd̄ sac̄z ē maḡ mēoziale
passiōis ch̄i q̄ ad cruce ē r̄niata.
Fuit at h̄ p̄mo tres cruces: ad de
signādū triplicē ch̄i traditōz. q̄z
p̄ma fuit ḡtiosa a deo p̄e ex dile/
ctiōe: q̄ppo filio suo nō pepcit: s̄z p̄
nobis tradidit illuz. Secda fuit a
iuda: q̄ fuit ex auaricia z cupidita
te: eo q̄ pecuniā p̄ eo recepit: quā
appellat mercedē inq̄tat. Tertia
fuit a iudeis: q̄ fuit ex iuidia: q̄z sci
ebat pilat⁹ q̄ p̄ iuidiā tradidisset
eū. Quia igit̄ de⁹ p̄i dedit eū no/
bis i donū: iō p̄ma crux fit cū d̄z/
hec dona. Et q̄z iudas pro mūere
tradidit eū: iō secda crux fit cū d̄z/
hec mūera. Q̄z vō iudei ad mortē
tradiderūt eū vt crucifigerēt i sacri
ficiū illibatū: iō tertia crux fit cū
d̄z/hec setā sacrificia illibata. Uel
etiā s̄z. Guil. manitiū. tres cruces
fuit i reuerentiā ei⁹ q̄ ē trin⁹ de⁹ in
p̄sonis/cui⁹ potētia fit p̄uersio pa
nis z vini. Et s̄z. Bēf. d̄ parātinis
fecit crucifixionē triplicē. q̄z p̄ia
fuit i voluntate z affectu q̄n colle
gerūt p̄tiffices p̄cilū. Joan. xj. et
Mat. xxvj. Secda fuit i vocibus
clamatiū: crucifige/crucifige Lu.
xxij. z Jo. xix. Tertia i crucifixiōe
manū z pedū. lu. xxij. Est itaq̄z
sensus istoz v̄boz q̄z ad tripli/
cē effectū. Nā q̄z ch̄i s̄ dat⁹ ē libe/
ralit̄: iō d̄z dona pl̄alit̄. q̄z vō dat⁹
est vilit̄: iō d̄z mūera. z q̄z dat⁹ est
vt nos sc̄tificaret mētalit̄: iō d̄z/sa
crificia illibata. i. imaculata. S̄z
q̄re d̄z pl̄alit̄ dona/mūerazc. z nō
donū/mun⁹ zc. cū h̄ n̄ fuit pl̄a sa/
crificia seu sac̄a/s̄z v̄nū tm̄? R̄nr
q̄z corp⁹ z s̄guis ch̄i sint p̄pe lo
quēdo cōposita distincta: tm̄ dicūt
v̄nū i integritate. sic comestio i vna
mēsa q̄ntūcūq̄z fercula s̄t diuersa
aut pot⁹ diuersi/nihilomin⁹ dicūt
vna comestio: z h̄ v̄nitate integrita
tis. q̄z cibo z pot⁹ s̄t integrā refecti
onē z h̄nt v̄nū effectū z nutritōz.
Et isto mō istd̄ sac̄z d̄z v̄nū. Q̄n
ḡ dicūt dona/mūera pl̄alit̄/refect̄
ad illas subas panis z vini: q̄ pl̄a
s̄t cōposita p̄ se z nō dū s̄t corp⁹
z sanguis ch̄i v̄nū. Uñ fm̄ Bor.
sup̄ Mat. q̄zuis ibi sint pl̄a mate
rialit̄: nō tm̄ formalit̄ p̄ vnā opa
tiōez quā itēdūt. i. refectōz sp̄ualē.

Equitur: i

f̄ p̄mis q̄ tibi offerim⁹. vbi
ponit̄ optatio salut̄ cor̄.
p̄ q̄bz offert̄ h̄ sacrificiū: z cui. q̄a
do p̄i: vñ d̄z i p̄mis. i. p̄ncipalr̄ ti
bi. Secdo q̄s offert: q̄z sacerdos ex
pte toti⁹ eccl̄ie: iō dic̄ offerim⁹/n̄ of
fero. Et q̄ p̄z q̄ malicia sacerdo
tis n̄ vitiat effectōz p̄secratiōis: q̄z
n̄ offert ex bonitate vel malicia p̄
p̄ia/s̄z ex officio q̄d gerit ex perso
na eccl̄ie. Tertio p̄ q̄ offert. Et p̄i
mo q̄z ḡnalit̄ p̄ tota eccl̄ia. vñ d̄z
p̄ tota eccl̄ia. i. v̄lr̄ toto orbe terrarū

Expositio quarte

diffusa et fidei sacris unita: nō p̄ sy
nagoga iudeorū abiecta et disp̄sa
vbiq; p̄ diaboliū. Quarto ostēdit
qd̄ petit. vñ dr: quā. s. eccliam paci
ficare digner̄: vt. s. pacē hēat ab
heretic̄ et schismatic̄: digner̄ etiā
eā adunare. i. i unitatē colligere q̄
disp̄sa ē int̄ p̄fidos vel paganos.
Vel fm̄ wilhel. manitiū. orat h̄ p̄
s̄byr̄ p̄ iuicē discordātib; vt vniat̄
i charitate. Addit̄ at: vt custodire
digner̄. s. a vitijs et demōib; et re/
gere. s. in p̄sper̄. Deinde orat̄ p̄ p̄so/
nis singularib;. Et primo p̄ capita
neis ecclie. s. papā; q̄ v̄ba addidit
Elem̄. et postea p̄lagi p̄ p̄firma
uit. vñ idē dr: Cōstat ab vniuerso
orbe separ̄ eē q̄ ob quālib; diffēsi/
onē int̄ sacra mysteria apl̄ici pon
tific̄ fm̄ p̄suetudinē mēoriā n̄ fre
quētat. Deinde p̄ ep̄o p̄p̄o: vñ dr:
p̄ antistite n̄fo. qd̄ ep̄s celebrās ob/
mittit cū sit met̄ antistes. Post h̄
addit̄ d̄ sc̄lari p̄ncipe: p̄n̄ dic̄. et p̄n
cipe n̄fo. h̄ ē ci. p̄siliū apl̄i. ad Ti
mo. ij. ca. vbi inq̄t: Obsecro p̄mo
oim̄ fieri obsecratōes/ō: ones/po/
stulatōes et gr̄az actōes p̄ oib; hōi
bus/ p̄ regib; et p̄ oib; q̄ i sublimi/
tate s̄ p̄stituti: vt q̄crāz trāq̄llā vi
tālagam̄ in oī pietate et castitate.
Dz at̄ itērio celebrāt̄ fieri ad p̄so/
nā illi ep̄i in cuius diocesi celebrat.
Rome tñ nō dr̄ p̄ antistite n̄fo: qz
ibi papa ē ep̄s. Silt̄ d̄m̄ de p̄nci
pe illo i cuius reḡ vel ducatu cele
brat. Deinde descēdit ḡnāl̄ oran
dop̄ oib; fidelib;. Vñ dic̄: et p̄ oib;
orthodox̄. i. ver̄ catholic̄: n̄ schi

smatic̄ vel heretic̄. Vñ orthodo/
rus dr̄ ab orthos/ni: qd̄ ē rectū/ et
doxis gloria vel doctrina: q̄si recta
gl̄ia vel doctrina. Qui ḡ recte glo
rificāt deū et rectā fidei doctrinā
sequunt̄/orthodoxi vocant̄. Atq;
ap̄lice et catholice fidei. i. p̄ p̄p̄los
fūdare et p̄dicare fidei cultorib;.

Emēto etiā

m̄ dñe famuloꝝ famularūq;
tuarū. vbi itēz descēdit in
sp̄cāli ad mēoriā certarū p̄sonarū.
Vñ h̄ de n̄oscat oīa: nec op̄ ē s̄
bi dēmonstrare p̄sēnā p̄ q̄ orat̄ pre
s̄byr̄/cū oīa nuda sint ocul̄ ei. He
bre. iij. sed tñ obliuisc̄ dr̄ illoꝝ q̄/
bus gr̄az suā nō ifundit. Silt̄ dr̄
coꝝ recordari q̄b; gr̄am suāz do/
na largit̄. Et ē moꝝ vulgariuz q̄
cōit̄ dicūt tribulati/dē oblitus ē
mei. Perit̄ ḡ h̄ duo. P̄rio explici
te p̄ q̄busdā: sc̄dop̄ oib; circūstāti
bus. Vñ dr̄: Memēto dñe famu
loꝝ famularūq; tuarū. nō dic̄ / suo
rū: qz fuit̄ p̄ctm̄ desiḡt. Joā. viij
Qui fac̄ p̄ctm̄ / suū est p̄cti. Et ta
les q̄ diu sūt i p̄ctis obliuiscunt̄ a
deo. iuxta illud: P̄ctōres nō exau
dit dē Joā. ix. S; famul̄ dñi a fa
uore: qz ē i fauore et gr̄a dñi: vt s̄
p̄ctōres p̄uersi et penitētes p̄ pecca
tis. et tales dē nouit̄: vñ petit̄ pre
s̄byr̄ recordari taliū. Et sciēdū q̄
sacerdos dz̄ facere mēoriāz ordiā/
te: vt. s. p̄mo orat̄ p̄ illis q̄ sūt ma
iori charitate diligēdi: et qz ordiā/
ta charitas icipit a sc̄tō p̄mo fac̄

partis missæ

se suū: sup^o no alios appellat fa-
mulos. Rō: qz qlibz dz se rputare
pctōrē z nō alios. Dī at hec obla-
tio fuit: qz sum^o empti oblatiōe.
iuxta illd: Empti est p̄ctio mag^o.
S; z cuncte familie tue q̄ tibi fa-
mulant z seruiūt vt placat^o accipi-
as. lz em̄ de^o sit sp̄ placat^o. i. miseri-
coris q̄tū ē i ip̄o sacrificio: tñ sepe
offēdit ex pte mistroy qn̄ sunt in
pctō. Seq̄t: dies qz n̄ os. vbi petit
fed^o pac̄. vñ dr: Dies qz n̄ os i tua
pace dispōas. z loq̄t n̄ solū d pace
tpis/ s; etiā pector̄: q̄ ē cessatio a
pctis/ atqz ab et̄na dānatōe. Nos
eripi. vbi petit euasione carcer̄. s.
dānatōz ppetuā. Et i electoy tuo-
rū iubeas grege nūerari. vbi petit
adiūctōz cū elect̄. Per iesū ch̄m
dñm n̄m. Et istaz p̄ticulā sc̄tus
Brego. cōposuit. Fit at appositio
isti^o p̄ticule cert̄ diebz: vt i resur-
rectiōe z p̄te. Erq̄ em̄ petim^o re-
mūeratiōe q̄ fit p resurrectione
ch̄i z sp̄s̄s̄cti missionē: iō tūc fit
additio fm̄ alios etiā i cena dñi:
qz p illd sacrificiū tūc institutū dat̄
remūeratio. iuxta illd: Qui man-
ducat hūc panē zc. Nec aut̄ vba
dicēs sacerdos se pfūde inclinat:
fcās qz legal^o sacerdos sūmo cona-
mine obūbrabat ne videret: vl^o qz
orauit ch̄s pfūde se inclinādoz hu-
miliādo añ horā passiōis.

Seq̄tur sc̄da ps canonis:

¶ **¶** Nam obla-
tionē zc. Nec est sc̄da ps

canonis i q̄ ponit sacrificij p̄secre-
tio. Et hz tria dicta. P̄mo nanqz
vt^o p̄secreādi petit. Sc̄do ip̄a p̄se-
cratio pficit̄/ ibi: qui p̄die. Tertio
rei cōsecrate cōmēoratio exprimit̄
ibi: vñ z mēozes. Circa p̄mū p̄mo
ponit sacrificij oblatōz. Sc̄do ob-
latiōis b̄ndictōz/ ibi: q̄sum^o b̄ndi-
ctā. Tertio sacrificij trāssubstātia-
tionē/ ibi: vt nobis. Dic̄ ḡ: quā ob-
lationē. i. t̄renā materiā ad corp^o
filij tui destinātā fm̄wil. manitiū.
Tu de^o q̄sum^o in oibz. i. tota cogi-
tatiōe/ tota cōgnitiōe/ tota mēte et
toto itellectu: digner̄ facere b̄ndi-
ctā. i. p̄ quā hoies b̄ndicāt. Asscri-
ptā. i. p̄ quā hoies ascribunt̄ i ce-
lo. Ratā. i. p̄ quā de visceribz ch̄i
eē cēsēt. Rōnabilē. i. p̄ quā a be-
stiali sensu exuant̄. Acceptabilem
vt q̄ nobismetip̄is displicem^o per
hāc acceptabiles vnico filio ei^o si-
mus. Ita exponit Aug. de p̄se. di.
ij. vtz sub figura. S; Inñ. expōit
referēdo ad ch̄z. B̄ndictā. i. imu-
nē a pctō. Assc̄ptā. i. sc̄ptur̄ p̄nū-
ciatā z figuratā. Ratā. i. nō trāsi-
toriā sic ver^o lex. Rōnabilē. i. q̄si
nō peculiarē: sic erat hostia lega-
lis: q̄ n̄ mūdabat a pctō. Accepta-
bilē ē illā de q̄ Esaias z Hierē.
dicūt: Obtulisti hostiā non acce-
ptā. Cōit̄ tñ h̄ referē ad differēti-
am oblatiōis iude. Illa em̄ tradi-
tio fuit maledicta: iō ista sit b̄ndi-
cta. Illa at̄ p̄sc̄pta vel disc̄pta de
libro viuētium: iō digneris facere
asc̄ptā illā. Illa fuit irrita. i. iniq̄ z
d̄restabil: iō de^o fac istā ratā. Itē
M. iij